

STUCKEN

Nr. 2, 2009

För, av och om Sveriges Unga Katoliker

TEMA:

PRÄSTERSKAPETS ÅR

SUCKEN

Sucken är en medlemstidskrift för Riksförbundet Sveriges Unga Katoliker (SUK). Alla registrerade medlemmar över 13 år får Sucken fyra ggr/år.

Suckens material produceras främst av unga katoliker för unga katoliker. Sucken bör inte ses som den Katolska Kyrkans officiella trycksak.

Kontakt: sucken@suk.se

Redaktör & layout:

Sara Al-Basri
08 – 642 38 19

Redaktionsgrupp:

Gustav Ahlman, Linköping
P.Mariusz Chamarczuk SDB, Stockholm
Heba Faraj, Gävle
Rahel Gebray, Uppsala
Kristoffer Mauritzson, Göteborg
Saveen Shamasha, Stockholm
Belita Toppo, Stockholm
Claudia Undén, Stockholm

ISSN 0346–1998

Ansvarig utgivare:

Alexander Kegel

Tryck: Exakta, Hässleholm

Sveriges Unga Katoliker
Box 4007
102 61 Stockholm

Besöksadress:

Skånegatan 65, Stockholm

Tel: 08 – 641 78 15
Fax: 08 – 556 017 74

www.suk.se

”Var inte rädd, ro ut på djupt vatten”

När man är ung vet man precis vad man vill och inte vill i framtiden, att någon ska bestämma och säga åt en vad som ska göras är otänkbart.

Sådan var även jag, visste vad jag ville och skulle ut i världen och vara fri!

Så blev det inte, en dag träffade jag Någon, Någon som ville visa mig sin väg, en annorlunda väg. En väg där man går mot s t r ö m m e n och där man inte alltid blir omtyckt av den allmänna opinionen.

Jesus Kristus

kallade på mig, ”Var inte rädd, ro ut på djupt vatten”, med tvivel gjorde jag det, jag fann kärlek, hopp och tro. Jag fann det som mitt hjärta sökte efter, närhet till Gud och ett lugn som bevis på att allt kommer ordna sig. Bara vi är starka i Kristus.

Vi människor vill oftast inte följa Jesus, vi har våra egna ambitioner och planer och glömmer eller vill inte fråga Han om Hans väg. Vi vågar inte, vi är rädda och tvivlar på att Jesus ska veta bättre. Tänk om Han vill att vi ska göra något

ofattbart, något som vi absolut inte vill själva. Fast vi får inte glömma att Han ger oss inte mer än vi kan bära, och om vi öppnar upp våra hjärtan så kommer Jesus att visa oss den rätta vägen, en inte alltid lätt väg, men ack så vacker då Han kommer alltid att stå vid vår sida!

Nu under prästdömets år ska vi be extra mycket

för våra präster och speciellt för dem som vi har lite svårt för – de behöver vår bön extra mycket! ✿

Sara Al-Basri
Redaktör

Ä detta nummer

- 4-5.....Klippt och Skuret
6-7.....Allt om SUD-helgen
8.....SUDenJonny tackar
9-10.....Vittnesbörd från SUDen
11.....Fragement ur KKK
12.....Om prästens roll
13.....Broder Johan säger adjö
14....."Hur ska en bra präst vara?"
15.....Prästen- en bödens man
16.....En minnesvärd pilgrimsresa
17.....SLUK's nya ordförande
18.....På gång i regionerna
19.....En krönika om bl.a kyrkaffe
20-21.....En svensk i Japan (sista delen)
22....."Ett barn frågar sin far"
23.....Påvens brev om vikten av bön

Påvens nya encyklika

Påvens nya encyklika (ung. ”Den sanna kärleken”) – om vårt ansvar för samhälle och miljö

Påven Benedikt den 16 har gett ut sin tredje encyklika ”Caritas in Veritate”, I den påminner Påven att människan måste förvalta jorden och dess tillgångar på så vis att jorden skall kunna vara bli bebodd och brukbar även efter våran bortgång. Samtidigt måste man akta sig för att inte prioritera naturen före människan, att inte naturens ekologi går före människans ekologi. ”Om man inte respekterar rätten att leva och rätten att dö på ett naturligt sätt, att konstgjort påbörja ett liv, skapa embryons att forska på, då tappar man fokus från den naturliga ekologiska människocykeln och med sikt försummar man även miljön. Man kan inte ta hand om det ena men skada det andra, sådan mentalitet och praktik skadar och kränker människan, förstör omgivningen och skadar samhället”. GN

Samuel L.Jackson tackar Gud för sin omvändelse

USA. Sen 15 år tillbaka är Samuel L.Jackson fri från alkohol och kokain. ”Jag har fått en styrka från Gud att avstå från mitt missbruk, om inte för Honom så skulle jag ha varit nedknarkad eller legat dygnrak i rännstenen idag”. Samuel har under sitt 60 åriga liv spelat i över 80 olika filmer och klassas idag som en av Hollywoods populäraste skådespelare, han är en av Quentin Tarantinos favorit skådespelare och fick en Oscar för sin insatts i ”Pulp fiction”.

”Sen min omvändelse har jag inte druckit en endaste droppe alkohol, det fungerar inte, jag har den dragningen att dricka tills flaskan är tom”, han fortsätter, ”Gud bryr sig om hela världen, varenda dag tackar jag Honom för allt jag har, för allt som Han har gett mig, den största gåvan jag fått är tron”.

Jackson tillsammans med skådespelare som Angela Basset, Forest Whitaker och Denzel Washington är med i det spektakulära projektet ”The Bibel Experience”, en audiobok av Bibel. Man kan ladda ned den från Internet och slänga in den i sin mp3 spelare! Officiella hemsidan är <http://www.thebible-experience.us/>, videoklipp finns på www.youtube.com. GN

Förvanskad intervju sprider förvirring

Vad kardinal Castrillón Hoyos egentligen sade

Det svenska TV-programmet Uppdrag Granskning utpekade kardinal Darío Castrillon Hoyos som den ansvarige kardinal, som genom att tiga om biskop Williamsons uttalanden om Förintelsen ”lurat” påven att skriva under dekretet om hävning av exkommunikation för de s.k. lefebvrebiskoparna. Även kardinal Walter Kasper menade att kardinal Castrillón Hoyos orsakat stor skada. Kardinal Castrillon Hoyos har försvarat sig genom att ge en lång intervju med en spansk journalist för Süddeutscher Zeitung. Denna artikel har översatts och spritts på en mängd bloggar. Även katobs.se har artikeln i svensk översättning.

Men intervjun är direkt vilseledande i den form den publicerats. Den har kraftigt förkortats. Men ännu värre är att det gjorts tilllägg till artikeln, som kardinalen inte känns vid. Ord har lagts i hans mun. Nyhetsbyrån Zenits spanska avdelning har erhållit den omanipulerade texten såsom den presenterats för kardinalen, för publicering.

Bland de avsnitt som lagts till är det där biskop Anders Arborelius anklagas för att sprida skvaller. I originaltexten nämns inte biskop Arborelius vid namn, inte heller nuntiatoren i Stockholm. Även den provocativa rubriksatta mening där kardinalen säger att det är ett ”tyskt misstag” att tro att åsikter om Förintelsen kan påverka exkommuniceringar, saknas helt i originaltexten.

Katobs.se har översatt hela intervjun - utifrån den spanska originaltexten - till svenska.

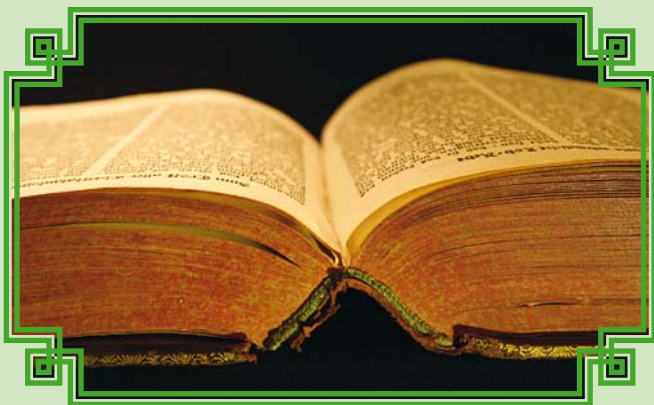
katobs.se

Tre års fängelse för distribution av Bibel

Kina. Den 38-årige Shi Weihan har dömts till tre års fängelse för att ha tryckt och gratis utdelat Bibeln. Enligt åtalet skall han ha ”fört illegal handel”. Weihan blir även skyldig att betala 15 000 euro. Två andra kristna har även blivit dömda för medhjälp i tryck och distribution.

Domstolen lyssnade inte på argumenten att om något delas ut gratis så är det inte handel. Weihans diabetes togs inte som en lindrande faktor.

Att trycka Bibeln sker under hård kontroll från den kinesiska regeringen och distributionsrättigheter ges endast till de samfund som är under kommunistisk tillsyn. GN

en LYCKAD

Precis som den nordiska stifts ungdomsdagen för två år sedan i heliga Birgittas stad. Och fränsett avsaknaden av våra bröder Men åtminstone en sak var väldigt speciell för i år – SUK fylld

Fredag

Efter att alla deltagare slutligen kommit på plats och checkat in blev vi välkomnade i Petrus Magni-skolans aula av SUK:s ordförande Alexander Kegel.

Temat som påven valt för årets stifts ungdomsdagsfirande var *"Vi har satt vårt hopp till den levande Guden"*, vilket Alexander tyckte var ett "väldigt bra tema", även om han först råkade blanda ihop det med 2005 års tema "Vi har kommit för att tillbedja honom".

Men kanske var det inte så dumt att få bli påmind om att det egentliga temat för alla SUK-läger är att vi kommer för att tillbe Kristus tillsammans. Som påven också skrev i sitt budskap för årets stifts ungdomsdag: **"Gör plats för bönen i liv! Att be ensamma är bra, ännu vackrare och berikande är att**

be tillsammans, därför att Herren har försäkrat oss om hans närvaro där två eller tre är samlade i hans namn (jfr Mt 18:20)."

Helgen gav också en hel del tillfällen till att möta Gud i bönen. Men även till att möta honom genom teater. Efter Alexanders välkommande fick vi se pjäsen "Den levande Guden", vars budskap skulle kunna sammanfattas med att Gud inte är någon Idoljury som kallsinnigt bedömer oss utifrån vår förmåga att prestera saker. Och om vi ändå skulle försöka tvinga honom att vara det så blir hans enda kommentar: "Jag älskar dig".

Under lördagen bjöds vi även på en mycket medryckande pantomim av Al Fadi från Tensta, som visualiserade alla de synder

och frestelser som dagens ungdomar måste kämpa mot för att nå tillbaka till Gud – eller rättare sagt som Gud måste kämpa för att dra oss tillbaka till sig. De hade visst fått lite inspiration från en film på Youtube, men framförandet var så bra att SUD-deltagarna krävde att få se pantomimen igen på söndagen!

Lördag

Lördagsmorgonen inleddes med katekesundervisning av biskop Anders, som höll sig väldigt bra till temat om hoppet från Paulus första brev till Timotheos. **Hoppet innebär inte bara att vi hoppas på Gud, utan även att Gud hoppas på oss, att vi ska bli heliga. Vi talar ofta mest om tron och kärleken, och därför var det bra att få höra**

Den äldste årets stiftsungsdomsdag rum i Vadstena, den och systrar från Norge och Danmark var mycket sig likt. Ni ju nämligen 75 år!

biskopens undervisning om hoppets betydelse för att vi ska kunna rikta in oss på det eviga livet, samtidigt som vi kan engagera oss i världen och sprida vår tro med ord och handling till dem som vi möter. Efter biskopens uppbyggliga katekes tågade vi iväg till Vadstena slotts borggård där firandet av den heliga mässan ägde rum inom ramen för stiftsvallfärden. Allting kändes betydligt mer organiserat i år än förra gången, och som vanligt ordnades det även ett "katoliktorg" där man kunde få en inblick i vilka ordnar och rörelser som är verksamma i stiftet, varav jag särskilt gladdes över att få träffa några gamla vänner från karmelitklostret i Norraby.

Eftermiddagen och kvällen bjöd på ett väldigt späckat schema, som dessvärre

krockade med stiftsvallfärdens eukaristiska procession och avslutande sakramentsandakt i Blåkyrkan. Jag valde att delta i det sistnämnda, och måste verkligen beklaga att man var tvungen att välja mellan sakramentsandakten och workshopen (varav åtminstone samtalet med kallelseteamet som de andra deltagarna från Linköping deltog i lär ha varit väldigt intressant). I gengäld blev det dock under kvällen en ordentlig 75-årsfest för SUK, med sång, dans, tivoli, och där fem gamla SUK-ordföranden slöt upp för att skära upp 75-årstårten. Lite otur med valet av ståuppkomiker kanske, men det vägdes upp av en fascinerande eldshow och broder Stefans alltid lika fantastiska fyrverkerier. Slutligen inbjöd oss biskop Anders till att avrunda kvällen med tillbedjan inför Sakramentet, som fortsatte

ända till halv två på natten.

Söndag

Efter utvärdering och avtackningar avslutades SUD:en som brukligt med söndagsmessa – broder Johans sista som stiftsungsdomspräst då han nu pensioneras från SUK och lämnar vidare stafettpippen till det nya stiftsungsdomspräst-teamet. En på många sätt lyckad stiftsungsdomsdag, mycket tack vare SUD-generalen Jonvel "Jonny" Kako som såg till att allting kunde genomföras på ett mycket smidigt sätt. Det enda jag har att klaga på är att tiden inte riktigt räckte till för allt som man hade velat hinna med under helgen. Kan stiftsungsdomsdagen till nästa år manne bli en eller två dagar längre? ❀

Text: Gustav Ahlman

Psst! För fler bilder gå in på www.suk.se

stort tack till alla er som hjälpte till att göra SUD 09 till en LYCKAD helg!

Som huvudansvarig har jag fått mycket beröm för sådant som aldrig skulle ha blivit gjort utan er. Jag vill särskilt tacka de volontärer som kom dagen innan och trots alla motgångar satte upp det stora tältet, och som sedan under helgen gjorde sitt yttersta för att genomföra en lyckad SUD 09.

När jag hade tackat ja till att ta huvudansvaret för SUD 09 tänkte jag mycket på hur den skulle bli och fick många idéer. Tack vare alla deltagare och medhjälpare blev det till slut en lyckad stiftsungsdomsdag. Jag är glad över att jag under den helgen fick komma närmare många personer, speciellt inom SUK. Stiftsungsdomsdagen var en av de svåraste, men på samma gång trevligaste, aktiviteter som jag någonsin har ansvarat för. Om deltagarna fick lära sig något under helgen och kunde bära med sig fina minnen hem, så är jag nöjd med resultatet. Jag

är dock ledsen att jag blev tvungen att neka dem som anmälde sig sent att delta. Tyvärr kunde jag inte göra annorlunda med tanke på antalet sovplatser i skolan.

Vi fick en chans att se med våra egna ögon att den levande Guden finns här

att se till att alla deltagare blir nöjda. Ett av de mål som jag hade satt upp inför SUD 09 var att fira dagen och SUK:s 75-årsjubileum, samt att skapa en festivalstämning med anknytning till temat – "Vi har satt vårt hopp till den levande Guden". Jag tycker att det fungerade väldigt bra.

Under förberedelserna till SUDen hade vi oerhört mycket motstånd. På grund av

vädret gick tältet sönder, med mänsklig logik hade de flesta säkert gett upp men trots regn, oerhörd blåst, mörker, trötthet och hunger gav vi oss inte, vi var fulla av hopp! Vi kände att vi bara måste fixa det, och det är bara Gud som kan hjälpa oss, för vi har gjort allt vad vi har kunnat. Men där det mänskliga hoppet slutar börjar det gudomliga – klockan ett på natten hittade vi en skomakare som var villig att hjälpa oss. Vi fick en chans att se med våra egna ögon att den levande Guden finns här och nu och hjälper om man bara ber Honom om det!

En sak som gjorde mig glad var att se hur alla deltagare samarbetade. Jag blev förvånad när jag fick höra hur snabbt alla fick mat tack vare att frivilliga deltagare hjälpte till. Det var många som hjälpte till vid matstationerna, och de såg ut att ha mycket roligt.

Tack ännu en gång till er alla!

Jonvel Kako (Jonny)

Tack till Amer Photos, Ludde, Gustav Ahlman, Dominique och Lars Age-torp för alla fina bilder vi kan ha med i Sucken!

"GUD KOM TILL MIG I TYSTNAD"

Vittnesbörd

Helgen bjöd på en massa tillfällen att komma Gud närmare genom bön, teater, mässa, dans, sång och sportaktiviteter. Sucken har fått två mycket rörande vittnesbörd om vad som upplevdes under helgen.

Jag åkte dit med kören, och vi visste inte direkt var som skulle hända och hur det skulle vara. Men jag var öppen eftersom jag har varit på andra katolska ungdomsgrejer förut så jag trodde att det skulle vara på ungefär samma sätt, men det var det inte!

Det var väldigt speciellt att se så många olika personer på samma ställe för samma skäl, att det var Heliga Birgittas stad och det var trevligt att se att det inte bara var en SUK-grej utan att det också kom andra katoliker från hela Sverige, så att vi kan samlas tillsammans allihop för Guds skull, för att tillbe.

Jag hade sett fram emot bönevakan och den sakramental tillbedjan, men det var helt annorlunda mot vad jag är van vid, eftersom vi i kören sjöng hela tiden. Det var en ny upplevelse eftersom det annars är tyst vid tillbedjan, men det blev lite mer ungdomligt nu.

Den stora höjdpunkten var under bönevakan då jag biktade mig hos biskop Anders. Han sade många saker som fick mina ögon att öppnas och jag kom till insikt om en mängd saker. Han fick

mig att inse att ungdomar har ett viktigt ansvar att leva som kristna. Det är många som inte är med Gud fysiskt, i mässan och så, men det är viktigt att inte glömma bort Gud bara för att man inte går i mässan. Det är som i samhället nu. Det är många som är medvetna om Gud, men inte vill ta del av allt som kyrkan erbjuder. Men det är viktigt att vi inte ska döma dessa personer för det, det kan vara en stor utmaning att våga ta del av Gud så mycket som möjligt och att inte glömma bort Honom i vardagen.

Det finns så mycket i livet som får oss att tappa fokus: kompisar, skola och allt man vill ha och göra. Ibland blir det alldeles för mycket och viljan att kanske festa mycket kan bli större än viljan att ha Gud i sitt liv. Jag förstod att viljan att älska Gud ska vara den starkaste viljan, även om det kan vara svårt.

Även om stifts ungdomsdagen hade vissa negativa aspekter så insåg jag att det var en gåva från Gud som jag måste ta tillvara på och inte ta för given. Jag är glad att jag deltog, jag kände en personlig utmaning efteråt att inte bara tro för mig själv, utan att också dela med mig och tänka på andra. Gud är alltid med oss, och det är viktigt att alltid vilja ha Gud i sitt liv och den viljan ska också vara starkast. För hur svårt det än är så hjälper de oerhört mycket att man har viljan att tro.

**viljan att älska Gud
ska vara den
starkaste viljan**

Samuelle Filea Fajutrao Valles
16, Stockholm

"Först ville jag bara hem, men sen..."

Jag vill dela med mig av en mycket personlig insikt som jag fick uppleva under SUDen. Jag åkte till SUDen för att mina kompisar ville att jag skulle följa med, jag tyckte det verkade jättetråkigt men främst så var jag mycket nedlåtande inställd till de människorna som var med på SUDen. Det kändes som om de har bara kommit dit för att träffa andra, att de vet inte lika mycket om Gud som jag och att deras tro är tom och ytlig. Fram tills lördag morgon var jag en sur och bitter person, vägrade vara trevlig och vägrade öppna mig själv framför andra. Jag ville vara själv med Gud, inte dela Honom med en massa otacksamma ungdomar som ändå inte bryr sig om Honom, så där på riktigt som jag gör. Vilka hemska tankar! Vilket högmod och brist på ödmjukhet.

På lördag efter frukost skulle vi till aulan, jag var trött hade inte sovit speciellt bra och kände hur mitt missnöje växte, jag ville hem, här skulle jag ändå inte uppleva något!

Pantomim teatern började fint, musiken var medryckande och jag blev intresserad. Under teatern kände jag hur det var något som brast, jag började gråta som ett litet barn. Hejdlöst och okontrollerat rann tårarna, hjärtat värkte och jag insåg vilken hemska person jag var! Hur kan man döma människor så hårt, hur kan man vara så kall och orättvis mot andra man inte känner! Även de är Guds barn och Gud älskar oss alla precis lika mycket, Han kämpar för ALLA, kämpar

för var och en av oss, varje dag, varje minut hela tiden. Främst av allt vill han att vi ska "älska din nästa som dig själv".

Under dessa få minuter kände jag hur Jesus Kristus läkte mitt sjuka hjärta, hur han tog bort fördomar och stereotypier, hur han visade mig att det inte är en människas klädsel, hårfrisyr, dialekt, brytning, ursprung eller utbildningsgrad som avgör om dens tro. Fram till dess hade jag mitt hjärta stängt för andra människor, jag tyckte jag var bättre, att jag var djupare, intelligentare, mer troende. Jag såg inte Jesus i min nästa och levde som en handikappad person under flera år.

Resten av SUDen var sig inte likt, jag upplevde en fantastisk gemenskap! Ensam är svag, jag tror innerligt att Gud vill att vi ska komma till Honom tillsammans, att vi ska lära oss av varandra, att vi ska älska varandra så som Han älskar oss – djupt, förlåtande och ömt. Alla som var där, så olika mig utåt, men så lika inombords. Vi vill alla bli älskade, alla bli sedda, alla komma nära Gud. "Döm inte andra så blir du inte själv dömd", de orden fick en helt annan betydelse.

Tack alla ni som var där! Jag har inte tillräckligt med mod att gå ut och tacka er personligt, men ni har ändrat en stor del av mitt liv, det är så mycket skönare att gå utan dessa fördomar utan detta högmod. Jag är inte bättre än er, inte närmare Gud än er, det är ni som lär mig att gå till Honom, genom era brister genom er svaghet ser jag Hans kärlek.

"Victoria", 20 år

Jesus Kristus läkte mitt sjuka hjärta

*"Utan mig kan ni
inte göra någonting"*

Jesus säger: "Jag är vinstocken, ni är grenarna. Om någon är kvar i mig och jag i honom, bär han rik frukt: utan mig kan ni ingenting göra" (Joh 15:5). Den frukt som här åsyftas är den helighet som präglar ett liv som befruktas av föreningen med Kristus. Då vi tror på Jesus Kristus, deltar i hans mysterier och håller hans bud, kommer Frälsaren själv för att i oss älska sin Fader och sina bröder och systrar, vår Fader och våra bröder och systrar. Hans person blir, tack vare Anden, den levande och inre regeln för vårt handlande. "Mitt bud är detta: att ni skall älska varandra så som jag har älskat er" (Joh 15:12).

Katolska Kyrkans Katekes 2074

OM PRÄSTENS ROLL

Jag var i Egypten för några år sedan. Där lärde jag känna några Jungdomar i den koptisk-ortodoxa kyrkan. En sak som slog mig var hur de hälsade på sina präster. Var och en gick fram, tog prästens hand och kysste den. Sedan pratade de och skojade med prästen som med en god vän, men det ingick i deras tradition att visa särskild vördnad för prästerna.

I vårt samhälle är vi väldigt nogga med att alla är lika mycket värda, alla är samma lika, ingen får tro att de är något speciellt. En särskild vördnad och respekt för präster, lärare eller andra myndighetspersoner är inte särskilt populärt.

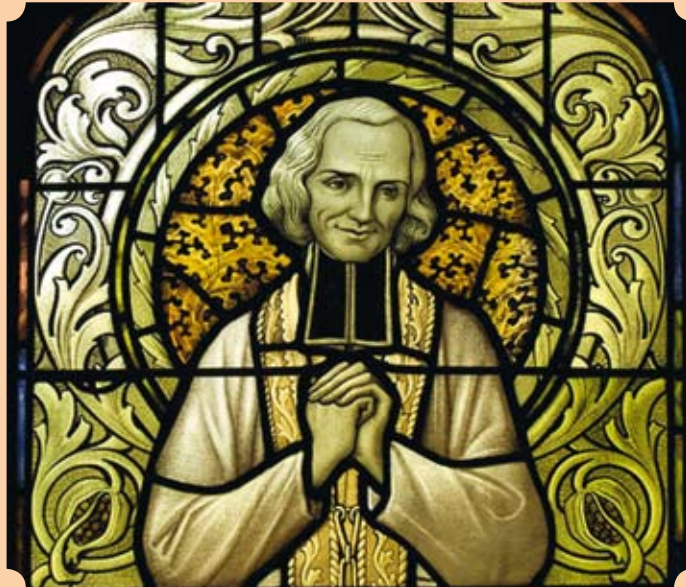
Nu har påve Benedikt XVI utropat "Prästens År" – ett år då Kyrkan på ett särskilt sätt uppmärksammar prästerna, deras tjänst, roll och betydelse. Jag tror att ett av målen med detta år är att vi katoliker skall återvinna vördnaden för prästämbetet. Varje präst som Kyrkan har vigt bär nämligen på en mycket stor och dyrbar gåva.

Att "viga" något betyder att ställa något åt sidan för ett särskilt ändamål. I prästvigningen vigs en person helt och hållet till att vara Jesu vittne och verktyg. Jesus använder sina präster för att ge oss frukten av sitt liv, sin död och uppståndelse, så att vi genom honom kan återförenas med Gud, vår skapare och fader.

De män som vigs till präster har olika förmågor, talanger, temperament och erfarenheter. Men i vigningen tar de alla emot samma nåd – en gåva från Jesus, som gör honom närvarande i Kyrkan på ett särskilt sätt. Det är en gåva till hela Kyrkan, inte till prästen personligen. Prästen gör sig bara tillgänglig, så att Gud kan an-

vända honom för att fortsätta dra människor till sig och överösa dem med sin kärlek och nåd.

Därför är det helt på sin plats att visa respekt för prästerna: dels för det offer de själva har gjort, dels för den Guds nåd som de bär med sig, oberoende av sin personlighet, och som vi alla får ta del av.

Jean Marie Vianney (1786 – 1859) var en enkel fransk bondpojke som kämpade i många år för att bli präst. Han blev känd för sina enkla, jordnära predikningar, som tände Andens eld i hela den trakt där han var kyrkoherde. Han satt hela dagar i biktstolen med bybor som ville ta emot Guds nåd och försoning. Efter sin död blev han alla stiftsprästers skyddshelgon – en förebild genom sin iver och enkelhet i rollen som herde för sin församling.

Den helige Jean Marie påminde de troende om storheten i prästens tjänst:

"Om du biktar dig för den saliga Jungfrun, eller för en ängel – kan de ge dig avlösning då? Nej. Kan de ge dig Kristi kropp och blod? Nej. Den Heliga Jungfrun kan inte få sin gudomlige Son att stiga ner i brödet. Även om du har tvåhundra änglar där, så kan de inte ge dig syndernas förlåtelse. En präst, hur enkel han än må vara, kan göra det. Han kan säga: "Gå i frid, du är förlåten."

"Prästen kommer inte att förstå sitt ämbetes storhet förrän han är i Himlen. Om han förstod det här på jorden skulle han dö – inte av rädsla, men av kärlek..." ❀

Text: Kristoffer Mauritzson

Du kan läsa mer om Prästerskapets År på www.annus-sacerdotalis.org och på katolskakyrkan.se och på sidan 23 hittar en text skriven av Påven Benedikt den 16 där han betonar vikten av att be för präster!

TIME TO SAY GOODBYE...

Kära SUK-are,

Tiden går fort när man har kul! Det har blivit dags för mig att lämna posten som stiftsungsdomspräst och jag vill passa på att tacka var och en av er för allt det ni gjort och allt som ni gör för Kyrkan. Jag är väldigt glad och stolt över att få ha arbetat och vandrat tillsammans med er under de senaste åren. Ert engagemang, er glädje och er tro gör mig också hoppfull när det gäller Katolska kyrkans framtid i Sverige! Jag går nu vidare till andra arbetsuppgifter som fängelse och häktespräst och superior i Dominikanernas kloster i Lund, men ser fram emot att få träffa er igen i andra sammanhang.

Jag önskar er alla Guds välsignelse!

er f.d. stiftsungsdomspräst,

Broder Johan

SUK har fått sex nya präster P. Pawel Drazyk SDB, F. Sameer Putrus, F. Iljia Pavlovic, F. Franz Schneider, P. Rafael Miler, F. Krikor Chahinian, varav den sistnämnde är moderator. Har du frågor kan du mejla krikor@suk.se.
I nästa Sucken kommer alla nya präster presenteras!

”HUR SKA EN BRA PRÄST VARA?”

Victoria Grenda
Ledamot SLUK
Stockholm

”Jag tycker att en bra präst ska vara kunnig och så pass stark och säker på sin tro att han kan lära ut den till andra. En präst skall även vara hjälpsam, glad, humoristisk och positiv. Han ska vara pålitlig och öppen för alla sorters människor. En bra präst ska även vara en bra ledare och även en person som man kan ha förtroende för.”

Clearence Andersson
Ordförande i DUNK
Norrland

”Prästen skulle gärna få vara lite impulsiv och överraskande under t.ex mässor och undervisningar. Men samtidigt så skall Prästen också vara en person som man kan känna sig trygg med och vara anförtröbar. Många äldre behöver fortfarande känna tryggheten som en Präst kan erbjuda och många ungdomar behöver det också. Att Prästen skall vara väldigt bra med talet, alltså få personer att förstå honom och fånga folks uppmärksamhet, är även en bra egenskap!”

Alexander Kegel
Ordförande SUK
Stockholm

”En bra präst måste ha en hög social kompetens, för att kunna hantera många olika typer av människor. Han ska kunna kommunicera tron på ett bra sätt och vara ett bra exempel för alla runt omkring. En bra präst ser också till att ta tillvara på engagemanget från de unga han har runt sig! Ofta tycker man att en präst bör vara en bra lägerledare/organisatör, men det kan vem som helst göra. Man ska låta prästerna göra sina viktigaste uppgifter: fira mässan och höra bikt.”

PRÄSTEN – EN BÖNENS MAN

Just nu är vi i prästadömet's år, vi försöker tränga in i och nå fram till den djupa innebörden av prästerskapets mysterium. Vi gör det för att ta reda på Guds plan som vi får genom denna gåva.

Det är inte möjligt att skilja prästerskapet från kallelsen. Varje troende har en egen, intim och personlig, inre kontakt med Gud. Under stunder av bön utvecklar Gud vår kallelse – eller förstärker vår medvetenhet om vem vi ska vara i vårt dagliga liv så att vi närmar oss mötet med vår Himselfader.

Bland alla olika kallelser som vi hittar i den kristna gemenskapen finns också det hedrande valet till att på ett särskilt och uteslutande sätt tjäna Gud och de troende, en tjänst som blir meningsfull bara om den förverkligas och uppfylls av en ständig kontakt med den kärleksfulla Givaren. Om det är så utförs prästerskapets viktigaste uppgifter (förkunnande av Guds Ord, utförande av sakramenten, strävan efter enhet i trosgemenskapen, vittnesbörd, hjälp till behövande) med andens iver, allvar, uppoffring och kärlek. Med andra ord: daglig, ivrig och djup bön

är således mycket viktig i varje prästs liv.

Under bönen tackar vi, ber, frågar – speciellt då vi står inför viktiga beslut som berör vår framtid och relationer till andra. Ofta får vi svar som till synes inte passar våra planer och testar vår tro men om vi väljer den lösning vi fått under bönen och förverkligar den visar det sig efter en viss tid att Gud visste bättre.

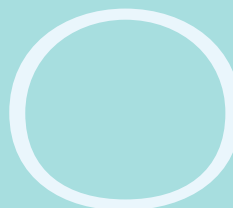
Vi väljer den lösning vi fått under bönen

Det är då det inre lugnet och glädjen går inte att beskriva. Så är det också med beslutet att vigas till präst. Den inre rösten, Kristus ord till Apostlarna: Följ mig, kräver en särskild relation med Jesus Kristus – en andlig förbindelse med Mästaren och Frälsaren som aldrig sviker.

Frukten av en sådan dialog kan bara bli ett beslut: och de lämnade allt för att följa efter Honom.

...kanske frågar Kristus efter dig? ❀

P. Mariusz Chamarczuk SDB

En minnesvärd pilgrimsresa

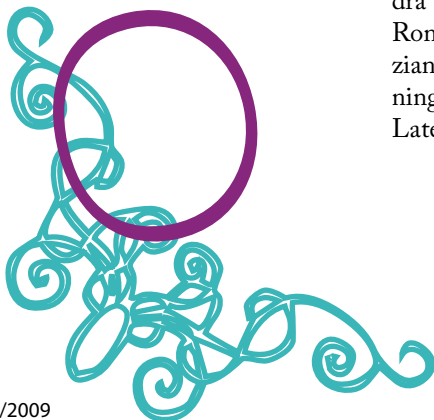
Vittoriano

Don Bosco skulpturen

Colosseo

En tidig morgon i slutet av augusti samlades tio unga och förväntansfulla unga människor därtill vår p. Mariusz och diakon Kristian på flygplatsen för en intensiv och annorlunda pilgrimsresa på sju dagar till "den eviga staden" – Rom.

Resan gick väldigt fort och väl framme var det dags att ta sig till platsen där vi skulle bo. Vi hade turen med oss att p. Mariusz kan ordna så bra sovplatser, eftersom vi bodde mitt i centrum av Rom med ca tio minuters promenad till centralstationen – Termini.

Redan första dagen var det mycket på schemat och trots att alla var mycket trötta så efter en stunds vila bar det iväg ut på stan. Något som var annorlunda och väldigt roligt var att vi ungdomar hade i uppgift att ta reda på fakta om varje sevärdhet vi skulle besöka och de flesta av oss var antingen mycket nervösa eller tog det hela med en klackspark.

Det som stod på schemat var bland annat den underbara Fontana di Trevi och självklart också S:t Peters basilikan där vår påve Johannes Paulus II är begravd, vilken också var målet med hela resan.

Att besöka den avlidne påvens grav var för oss något stort och känslosamt för många av oss var det första resan till Rom. Andra fina platser var t.ex. Pantheon, Forom Romano, Colosseum, Terme Di Diocleziano, (en av romarnas forntida spaanläggning) samt katedralen vid S. Giovanni in Laterano.

Efter fem dagar av vandring fyllda med olika härliga upplevelser och besök var många av oss trötta och fick då ledigt för att ta igen lite shopping. Detta resulterade i att många gav sig ut på egen hand i Rom och kunde hitta några souvenirer åt sig som skulle få dem att tänka och längta tillbaka.

Istället för att gå och shoppa som många andra kom det upp ett förslag att åka en riktig guddad tur med turistbuss runt Rom och dess trånga och tätt befolkade gator. Upplevelserna var mycket bra och alla var nöjda och glada trots den stekande solen.

Resan till Rom förde med sig många bra minnen som kommer att sitta kvar länge i oss alla, trötta men glada steg vi av planet i Sverige. ❀

Text: Maria Bialobrzaska, Adam Bialobrzski Bild: Adam Szum

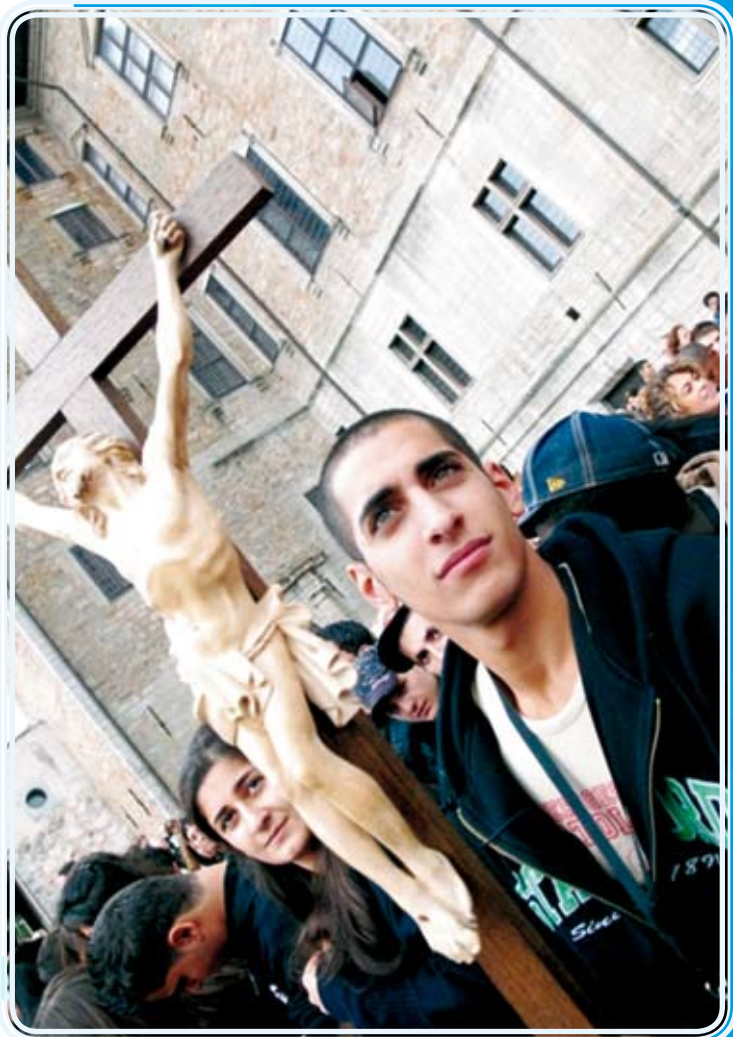

Basilica di San Pietro in Vaticano (Petersbasilican)

SLUK har fått en ny ordförande

Nasif har tagit över posten som ordförande i SLUK, Sucken vill passa på att tacka Josefin för allt det fina arbete hon lagt ner i SLUK och hälsa Nasif välkommen!

-Hur känns det att vara ny ordförande i SLUK?

Det känns underbart att få vara en ordförande för en så stor region. Jag har alltid velat vara med och påverka sådana beslut. Nu har det uppfyllts och jag är mycket nöjd över beslutet som togs på det mötet. Jag tillsammans med min styrelse kommer att jobba och kämpa hårt för våra ungdomar för de är den katolska kyrkans framtid!

-Vad har du för planer för SLUK, vill du ändra något eller utveckla något som är bra... ?

Jag har alltid velat ha ett samarbete mellan regionerna och riksstyrelsen och självklart en perfekt styrelse! Alla måste jobba för att få ett sådant mål att bli uppfyllt, det handlar inte om ett arbete jag ska göra utan hela SUK. Självklart har vi också våra aktiviteter som vi måste se upp för och följa. Utan aktiviteterna får vi ingen gemenskap mellan lokalföreningarna. Lokalföreningarna är också ett område man måste se upp till, om inte vi hade dem skulle vi inte ha aktiviteter eller någon region alls.

-Hur länge har du varit aktiv i SUK och varför?

Jag har varit inaktiv medlem sen jag var 7 år, men för två år sen engagerade jag mig i SLUKs styrelse. Därefter har jag fortsatt engagera mig i flera kyrkor och deras ungdomsgrupper och lokalföreningar.

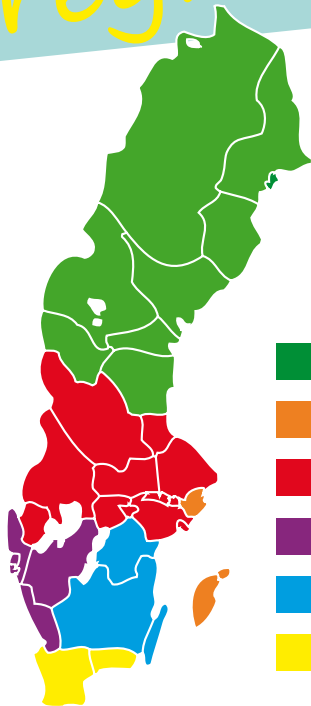
- Favorithelgon?

Mitt favorithelgon är sankt Elias eftersom jag heter Nasif och det betyder Elias.

Text: Saveen Shamasha

Foto: Amer Photos

På gång i regionerna

- DUNK**
De Unga Norrländska Katolikerna
- SLUK**
Stockholms Läns Unga Katoliker
- MJUK**
Mellansveriges Jovialiska Unga Katoliker
- SUK Väst**
- KESÖ**
Katolska Eminentas Samarbetet i Öst
- SUKs-S**
SUKs Sydregion

SLUK

Höstläger i SLUK. 13-15 nov.
Mer info. kommer

SLUKs julfest. 6 dec. Mer info. kommer
Kontakt: sluk@suk.se

MJUK

Ungdomsdag i Västerås. 14 nov. Alla i MJUK välkomna!

Kontakt: gabriella@suk.se

SUK Väst

Barnläger. 30 okt - 1 nov. 7-9år. Pris 150kr
Sista anmälningsdag är den 15 oktober!
Kontakt: sarahmossop@gmail.com

SUK VÄSTs årsmöte. 30 januari 2010.
Kontakt: angelica.bielinski@gmail.com

KESÖ

KESÖs lucialäger. 11-13 december. Info kommer.

Kontakt: claara2007@hotmail.com, valida@suk.se

DUNK

Kontakt: valida@suk.se

PUKIS

Polska Unga Katoliker i Sverige

Kontakt: missmaria_@hotmail.com

SKK

Sveriges Kroatiska Katoliker.

Kontakt: tdragoja@hotmail.com

SUK's-S

Tillbedjan i Karlskrona, St. Clara kapellförsamling. Lördag den 17:e oktober. Ingen föransmälan behövs. För alla åldrar.
Kontakt: Evelina, butterfly_1013@hotmail.com

Helglägger: HOLY WEEN på Sankt Thomas skola i Lund 30 okt-1 nov. 13-18år. Pris 300kr. För mer info www.suk.se
Kontakt: diakonenspost@speedmail.se

Konfirmanddag: Världens Undergång
i Vår frälsares församling Malmö. 7 nov kl. 10-18.
För dem som är på väg mot konfirmationen eller som nyligen konfirmerats. 13-18 år. (Gratis, mat ingår)
Kontakt: diakonenspost@speedmail.se

Ekumenisk Taizéhelg i Lund med broder från Taizé
13-15 nov, anmälan och mer info: taizelund09.wordpress.com.
För alla åldrar.
Kontakt: taizelund09@gmail.com

Luciavaka hos Dominikanerna i Lund.
12-13 dec. Ingen föransmälan behövs. För alla åldrar.
Kontakta: Evelina butterfly_1013@hotmail.com

Varje fredag kl. 19 – 21
i Vår Frälsares församling i Malmö - katolsk ungdomsklubb.
Verksamheten är öppen och gratis. 13-18 år.
Tema under hösten: Ett annorlunda liv...
Kontakt: diakonenspost@speedmail.se

Varför katolik?

En krönika om kyrkkaffe och det fina med att vara katolik, av Claudia Undén

En gång blev jag skjutsad hem från jobbet av min chef (jag sommarjobbade på en trädgårdsfirma) och av någon anledning började vi prata om tro. Min chef erkände efter en stund att om han någonsin skulle bli övertygad om att Gud fanns, ja då skulle han bli katolik.

Att höra att någon skulle kunna tänka sig att bli katolik är lika ovanligt som fyrklöver. När man väl hittar en så känns det väldigt speciellt, men det händer helt enkelt inte så ofta. Jag blev så förvånad att jag frågade mig själv: ”men varför i hela friden vill han bli katolik? Det verkar det inte vara någon annan som vill.” Efter att ha gett mig själv en mental örfil för den tanken började jag fundera. Varför är det egentligen så bra att vara katolik?

Jag tänkte på storheten i kyrkan, var i världen man än kommer så kan du hitta en kyrka att fira mässan i, jag tänkte på gemenskapen (kyrkkaffet, kyrkkaffet!) och tryggheten.

Som delar av kyrkans kropp finns det så mycket att ta del av, på olika platser i världen. Tänk på historien och storheten i Peterskyrkan, tänk hur fint det är att sjunga Herrens lov som vi gjorde i Pueri Cantores (Stockholm, juli) och alla som varit på en Världsungdomsdag vet hur fantastiskt det är att se hur miljontals katolska ungdomar ber tillsammans. Att sätta sig ner i ett lugnt hörn av sitt hem och be en rosenkrans.

Jag mindes de gånger jag varit arg på kyrkan. Arg för att jag inte förstått det jag velat förstå, arg för att jag varit rädd under den tid som min tro väcktes på riktigt. Alla har vi väl varit rädda att inte räcka till, att råka vandra vilse på Herrens vägar.

Men Jesus är med oss, trots vår rädsla och förvirring, och det måste nog vara det bästa med allt. Att **aldrig vara ensam, alltid älskad**. Det, och kyrkkaffet förstås, måste vara det som lockar min chef till kyrkan. ❀

EN SVENSK JAPAN

Gustav Ahlman avslutade sitt år som utbytesstudent med att åka till Nagasaki, Kyoto och Hiroshima. Femdagars resan blev höjdpunkten på hela året!

Ingången till museet om medicinprofessor Takeshi Nagai.

Atombombade helgonstatyer framför Urakami katedral.

När kristendomen förbjöds i Japan i mitten av 1600-talet fick de kristna välja mellan att avsäga sig tron eller att gå martyrdöden till mötes. På de flesta platser i landet utrotades tron helt för att sedan inte återkomma förrän religionsfriheten infördes i slutet av 1800-talet. Men det finns ett undantag: Nagasaki, där kristendomen levde vidare i hemlighet under organiserade former i över 200 år, utan präster och utan mässa. Som avslutning på mitt år som utbytesstudent i Japan bestämde jag mig för att göra en pilgrimsresa till denna stad som än idag kan sägas utgöra hjärtat för kristendomen i Japan.

Efter att kristendomen förbjöds år 1597 ville regeringen statuera ett exempel för de kristna, vars starkaste fäste man visste låg i Nagasaki. Man tillfångatog 26 kristna missionärer och lekmän från städerna Kyoto och Osaka, och lät dem sedan gå barfota med ena örat avskuret hela vägen till Nagasaki mitt i vintern för att korsfästas.

Efter att ha tillbringat en dag i Kyoto påbörjar jag min pilgrimsresa i martyrernas fotspår genom att färdas samma väg – dock inte barfota utan med en åtminstone något bekvämare nattbuss. Det är även en resa i påven Johannes Paulus II:s fotspår, som besökte Nagasaki under sin apostoliska resa till Japan 1981. Kullen Nishizaka där de 26 martyrerne korsfästes ligger bara fem minuters promenad från Nagasaki station, och blir min första anhalt i staden. År 1962, på 100-årsdagen av martyrernas helgonförklaring, upprättades här ett minnesmonument samt en intilliggande kyrka och ett museum där föremål med anknytning till förföljelsen av de kristna i Japan visas. Medan jag står och ber framför bilderna av martyrerne springer en joggare förbi, stannar framför monumentet, bugar sig och springer sedan vidare. En talande bild för vad det är för en stad jag har kommit till.

Nästa mål blir Oura kyrka i södra delen av staden. Detta är den äldsta ännu stående

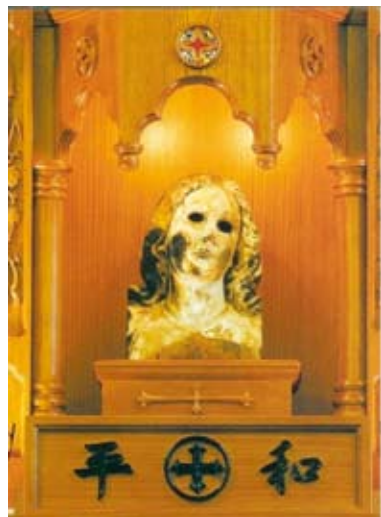
kyrkan i Japan som byggdes av franska missionärer år 1864 efter att landet åter öppnats för omvärlden efter över 200 år av isolering. Det var då fortfarande förbjudet för japaner att utöva kristendomen, men när Nagasakis gömda kristna såg den färdigbyggda kyrkan vågade de sig ändå fram och kontaktade en av de franska prästerna med de berömda orden "Våra hjärtan är likadana som ditt hjärta". Oura kyrka är inte bara Japans äldsta utan också en av de vackraste, och jag kan ana något av de gömda kristnas glädje över att få se kyrkan för första gången samt att be framför bilden av den saliga jungfrun Maria, som de till sin besvikelse inte hade hittat hos anglikanerna.

Efter en lång dags turistande samt kvällsmässa i den vackra Nakamachi kyrka i stadens centrum, tar jag till sist spårvagnen till Urakami-distriktet i den norra delen av staden. I mörkret kan jag urskilja skyltningar till "Atomic Bomb Hypocenter", som vittnar om att en fruktansvärd katastrof drabbat den här delen av staden för inte alltför länge sedan. Bara 500 meter därifrån ligger den ståtliga Urakami katedral, samt det intilliggande vandrарhemmet Catholic Center där jag kommer att stanna de närmaste dagarna.

Klockan halv sex på söndagsmorgonen hörs ljudet från katedralens klockor som kallar de troende till dagens första mässa. Efter att Nagasakis gömda kristna upptäckts och regeringen bestämde sig för att undersöka saken närmre, visade det sig att så gott som alla invånare i Urakami-distriktet var kristna! Efter att religionsfriheten infördes några år senare påbörjade man så småningom det 30 år långa bygget av en katedral som stod färdig 1925, och var då den största kyrkan i hela Östasien. Urakami katedral kom inte bara att fylla behovet av gudstjänstfirande, utan blev själva symbolen för kristendomens godkännande i Japan, samt de kristnas stora stolthet. Men den hann dessvärre inte stå i längre än 20 år innan den klockan 11.02 den 9 augusti

Staty av den saliga Jungfrun vid Kaminojima, den första syn som möter alla fartyg som anländer till Nagasaki.

Den "bombade Maria" i Urakami katedrals sidokapell. Under statyn står skrivet heiwa, frid.

Nakamachi vackra kyrka, som återuppbyggts efter att ha bränts ner av atombomben.

Altare invigt till den helige Maximilian Maria Kolbe, med relikvarium till höger.

Del av ruinerna till den gamla katedralen som står vid atombombens hypocentrum.

1945 tillsammans med stora delar av staden Nagasaki blev fullständigt demolerad av världshistoriens andra atombombning. På min väg till högmässan vandrar jag en stund runt den nu återuppbyggda katedralen, och upptäcker då toppen av det gamla kyrktornet som bevarats där det hamnade efter bombningen. Spåren från bomben och bilderna på katedralens ruiner fyller mig med blandade känslor. Dels sorg och upprördhet över krigets dumhet och bomben som omedelbart dödade över 70 000 människor – däribland 75% av stadens kristna befolkning – samt under generationer framöver kommit att orsaka ett ofattbart lidande för otaliga överlevande. Samtidigt är den återuppbyggda katedralen och de stora mängder av troende som deltar i mässan här varje dag ett tecken på hopp och en levande symbol för uppståndelsen och det faktum att döden aldrig har sista ordet.

Medan familjemässan fortfarande pågår smyger jag in i det högra sidokapellet, som är invigt till den ”bombade Maria”. Bakom altaret finns huvudet av den Mariastaty som en gång prydde högaltaret i den gamla katedralen, och som återfanns i bråten kraftigt bränd. En mycket talande bild för att den saliga Jungfrun alltid deltar i våra lidanden, precis som hon deltog i sin sons lidanden.

Efter högmässan tar jag spårvagnen till ändstationen i den östra delen av staden. Härifrån får man promenera ytterligare en kvart för att komma till Marie härskaras konvent som grundades av den helige Maximilian Maria Kolbe under hans sex år i Japan, innan han vid krigets utbrott kallades hem till Polen där han så småningom dog i Auschwitz då han erbjöd sig att ta på sig en av sina medfångars straff. Tack vare

att den helige Maximilian insisterade på att bygga konventet på en sluttning på andra sidan av ett berg klarade det sig undan atombombningen lindrigt. I samband med helgonförklaringen av den helige Maximilian inrättades här en liten minnesbyggnad där man bl a kan se helgonets arbetsrum, hans mässkläder och delar av tryckeriverkstaden som användes för att ge ut tidskriften Seibo no kishi (Marie härskara), som fortfarande kommer ut varje månad. En hjälpsam dam visar mig även till sidokapellet i konventets kyrka, där man kan beskåda en relik av helgonet i form av ett av hårstrå, samt be på samma knäfallsbänk som Johannes Paulus II gjorde under sitt besök här. I sommarhettan blir jag även bjuden på iskallt vatten från konventets Lourdes-källa.

Under måndagen besöker jag ett litet museum i närheten av katedralen, som berättar historien om medicinprofessor Takeshi Nagai. Professor Nagai kom till Nagasaki för att arbeta på universitetssjukhuset, och kom att bo hos en djupt troende katolsk familj. Han konverterade till kristendomen 1934 och gifte sig två månader senare med familjens enda dotter Midori. Under kriget utförde han otaliga röntgenundersökningar, och då det var brist på ordentliga röntgenplåtar blev han utsatt för en stor mängd strålning som så småningom orsakade leukemi. Enligt diagnosen hade han då tre år kvar att leva. När han berättade detta för sin hustru svarade hon: ”Såväl att leva som att dö är till Guds ära”. Två månader senare föll den atombomben, som tog Midoris liv och lämnade Takeshi svårt skadad.

Ett av de mest rörande föremålet i museet är Midoris rosenkrans som Takeshi fann på henne, helt söndersmält av bombens hetta. Efter att ha återhämtat sig något från sina

skador fortsatte den leukemisjuka professor Nagai med att ta hand om bombens övriga offer, en uppoffring som avdelningen om honom på Nagasakis atombombsmuseum beskriver som ”selfless”. Efter att han blivit alltför svag för att kunna gå byggde hans vänner i församlingen en liten stuga på några få kvadratmeter åt honom, som han gav namnet Nyokodou, ”Som dig själv-boningen”, vilket givetvis syftar på bibelns ord om att älska sin nästa som sig själv. Stugan står kvar än idag utanför museet. Här fortsatte han fram till sin död med att liggande på sin säng skriva om sina upplevelser, och fick med tiden även besök av påvliga sändebud och andra dignitärer. Att ta del av professor Nagais rörande levnadshistoria gör ett mycket starkt intryck på mig. Om den helige Maximilian Kolbe är ett mycket bra modernt exempel på hur man genom självuppoffringar kan bli helig som präst och ordensmedlem, så är professor Nagai ett minst lika bra exempel på hur man genom motsvarande självuppoffringar kan uppnå helighet genom sitt civila arbete som lekman.

Under mina dagar i Nagasaki hinner jag även med att besöka ett par vackra skärgårdskyrkor, samt se ruinerna av en dominikansk 1600-tals kyrka som bara han stå i fem år innan den revs.

Att få tillbringa några dagar i denna stad med en så intressant och gripande historia, med så många vackra kyrkor och varmt troende kristna, där så många martyrer gett sitt liv för Kristus och där helgon och heliga personer som den helige Maximilian Kolbe och professor Takeshi Nagai levat, är en mycket inspirerande upplevelse och utan tvekan höjdpunkten för hela mitt år i Japan. För alla kristna som har möjlighet att åka till Japan så får nog ett besök till Nagasaki betraktas som ett måste. ❀

Text och bild: Gustav Ahlman
Japanbloggen: gahlman.blogspot.com

Ett barn frågade sin pappa: Hur startar man krig ??

Hans pappa svarade "Till exempel om Storbritannien och USA har svårt att komma överens, de pratar och pratar men till slut börjar de att kriga".

Mamman blev irriterad och sade till pappan "Det räcker nu! Dina svar är meningslösa, USA och Storbritannien skulle aldrig ha så stora problem att de skulle behöva kriga med varandra. Varför ger du så konstiga exempel?"

Pappan svarade mycket irriterad: "Ja, åtminstone pratar vi om **viktiga** saker, bättre än de nonsens ni brukar tala om".

Mamman började nästan skrika: "Är det jag som pratar nonsens? Det är du som **alltid** får för dig massa konstigheter!"

Pappan ville inte fortsätta "Det räcker! Gå din väg och låt mig få fortsätta förklara för pojken..."

Sonen avbröt "Det räcker, jag har nog förstått hur man startar ett krig . . . ", han gick ledsen därifrån.

Att starta krig är enklare än att leva i frid. Konflikter börjar i de närmaste relationerna, mellan man och hustru, bror och syster, mor och son, far och dotter... Konflikter börjar mellan vanliga människor och sprider sig vidare ut i samhället och världen. Det är därför som Jesus kallar på oss att vara kloka i våra relationer och att vi ska i denna visdom skapa Paradis och inte helvete. Filosofen Sartre sade "Hell is other people". Sanningen som Sartre inte visste var att platsen där Gud befinner sig i är Paradiset och platsen där Gud inte befinner sig i är Helvetet. Människan väljer själv om den kommer vara helvete för den andra eller Paradis, valet beror på den vishet som Jesus vill att vi fyllas av.

Vise är den människa som väljer att vara salighet till den andra för honom och de okunniga är de mänskliga rättigheterna som gör andra levande helvete för honom.

Idag lever vi med människor som ser oss som helvete och de försöker att bli av med oss.

Men vi kan inte möta deras hat, då våld föder våld och vi är Guds barn, som ska sprida kärlek och förståelse.

Låt oss fråga oss själva vad vi väljer – den visdom som får oss att komma närmare Jesus, eller okunnighet och hat som får oss att bli helvete för andra? ❀

“PRAY THE LORD OF THE HARVEST TO SEND OUT LABOURERS”

“Pray the Lord of the harvest to send out labourers”. This means that the harvest is ready, but God wishes to enlist helpers to bring it into the storehouse. God needs them. He needs people to say: yes, I am ready to become your harvest labourer; I am ready to offer help so that this harvest which is ripening in people’s hearts may truly be brought into the storehouses of eternity and become an enduring, divine communion of joy and love. “Pray the Lord of the harvest” also means that we cannot simply “produce” vocations; they must come from God. This is not like other professions, we cannot simply recruit people by using the right kind of publicity or the correct type of strategy. The call which comes from the heart of God must always find its way into the heart of man. And yet, precisely so that it may reach into hearts, our cooperation is needed. To pray the Lord of the harvest means above all to ask him for this, to stir his heart and say: “Please do this! Rouse labourers! Enkindle in them enthusiasm and joy for the Gospel! Make them understand that this is a treasure greater than any other, and that whoever has discovered it, must hand it on!”

We stir the heart of God. But our prayer to God does not consist of words alone; the words must lead to action so that from our praying heart a spark of our joy in God and in the Gospel may arise, enkindling in the hearts of others a readiness to say “yes”. As people of prayer, filled with his light, we reach out to others and bring them into our prayer and into the presence of God, who will not fail to do his part. In this sense we must continue to pray the Lord of the harvest, to stir his heart, and together with God touch the hearts of others through our prayer. And he, according to his purpose, will bring to maturity their “yes”, their readiness to respond; the constancy, in other words, through all this world’s perplexity, through the heat of the day and the darkness of the night, to persevere faithfully in his service. Hence they will know that their efforts, however arduous, are noble and worthwhile because they lead to what is essential, they ensure that people receive what they hope for: God’s light and God’s love.

BENEDICT XVI

Posttidning B

Avsändare:

SUK

BOX 4007

102 61 Stockholm

Hej,

Känns den här sidan tom? Då kanske kan just du kan fylla ut den med något? En text, en bön eller kanske ett foto som bara är så grymt! Du har kanske upplevt något och vill dela med dig, du kan vara anonym om du vill. Rädds inte för att mejla, skriva till oss på Sucken! Adressen hittar du längst upp på sidan och mejlen är: suk@suk.se.